

Arrest

nr. 286 050 van 13 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 29 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 9 maart 2022 België binnen met een paspoort en verzoekt op 10 maart 2022 om internationale bescherming. Op 29 september 2022 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Bakongo etnie. Uw religie is protestants. U bent geboren op (...) 1994 te Cabinda, wijk Lombo. U bent niet gehuwd en hebt geen kinderen.

Toen u twaalf jaar was verhuisde u samen met uw oudere zus S. (...) naar Luanda, om te studeren en om betere levensomstandigheden te bekomen. In Luanda woonde u initieel in de wijk C. (...) met uw zus S. (...) en haar zoon. U ging naar de middelbare school O. R. (...). Nadien ging u alleen gaan wonen met vrienden, en woonde u her en der in Luanda. U keerde slechts nog twee keer terug naar Cabinda voor vakantie bij uw ouders. Op uw 15 à 16 jaar nam u deel aan een manifestatie in Cabinda om betere levensvoorwaarden te vragen. Op uw 18 à 19 jaar nam u deel aan een manifestatie in Luanda om dezelfde reden. Hoewel u een sympathisant en volger was van het FLEC-FAC, nam u in beide manifestaties niet deel als een volger van het FLEC-FAC.

U verliet Angola in september 2014 met het vliegtuig, waarbij u gebruik maakte van uw paspoort en een Oekraïens studentenvisum. In Oekraïne studeerde u ingenieurswetenschappen in Ivana en Dnipro. Toen de oorlog begon, bevond u zich in Charkov.

U verliet Oekraïne op 28 februari 2022 naar aanleiding van de Russische inval in Oekraïne en reisde samen met enkele andere Angolezen waaronder uw nicht en neef bij affiniteit M. A. D. N. (...) en P. J. B. (...) naar Polen. In Polen werden jullie samengebracht en ontvangen door Angolese vertegenwoordigers van de ambassade in een hotel in Warschau. Tijdens deze bijeenkomst ontstonden er vrij snel discussies omdat u en andere Angolezen niet akkoord waren met een aantal maatregelen en omdat u niet wilde gebruikt worden voor de politieke campagne van de Angolese regering. De Angolese regering had gezegd dat ze ondersteuning gaven aan de Angolezen van Oekraïne en een groot bedrag hadden uitgegeven om de Angolezen uit Oekraïne te redden, terwijl u in werkelijkheid op eigen middelen uit Oekraïne bent moeten reizen. Zo ontstond er discussie en omdat u zich niet wilde laten gebruiken voor de kiescampagne van de Angolese regering werd u beschouwd als een rebel. U nam ook een video op van deze discussie die vervolgens werd gedeeld op de sociale netwerken, maar er weer werd af gehaald. Nadien probeerden enkele Angolese journalisten contact op te nemen met u, maar uit veiligheidsoverwegingen voor uzelf en uw familie bent u er niet op ingegaan. U vreest naar Angola terug te keren omdat u wordt beschouwd als een rebel enerzijds en anderzijds omdat het een verkiezingsjaar is en de situatie niet politiek stabiel is omdat Cabinda een stad is die strijd voor onafhankelijkheid.

U kwam aan in België op 09 maart 2022 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 10 maart 2022.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: uw verblijfskaart van Oekraïne uitgegeven op 11 maart 2021 en geldig tot 30 juli 2023, uw Angolese paspoort N (...) uitgegeven 05 april 2018 te SME Luanda, vijf hyperlinks en 2 Jpeg-bestanden met nieuwsartikelen over Cabinda.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

U vreest niet naar Angola terug te kunnen keren, omdat u vreest geïsoleerd te worden door de Angolese overheid omdat u beschouwd wordt als een rebel, enerzijds omdat u een sympathisant en volger bent van het FLEC-FAC, een Cabindese onafhankelijkheidsorganisatie, en anderzijds omdat u in discussie

ging met de Angolese vertegenwoordigers van de ambassade in Polen nadat u en andere Angolezen uit Oekraïne waren gevlucht.

Het dient echter te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk door de Angolese overheid wordt beschouwd als een rebel en om die reden zou worden geïdendeerd.

(1) Wat betreft uw beweerde betrokkenheid bij het FLEC-FAC en uw activiteiten in Angola dient vooreerst te worden opgemerkt dat u Angola zonder problemen hebt kunnen verlaten om naar Oekraïne te reizen. U vroeg in 2013 een paspoort aan en startte datzelfde jaar een visumprocedure op voor Oekraïne bij het Oekraïense consulaat in Luanda (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO) p.6). In het kader van uw visumaanvraag moest u verschillende documenten bezorgen, waaronder een uittreksel van het strafregister om te bewijzen dat u geen criminele antecedenten had (NPO p.21). Vervolgens bent u, in afwachting van de goedkeuring van uw visumaanvraag, nog tot september 2014 in Luanda gebleven, om vervolgens met uw eigen paspoort Angola te verlaten via de luchthaven van Luanda (NPO p.6). Het feit dat u zonder problemen een paspoort kon aanvragen, een blanco uittreksel van het strafregister kon bekomen, en vervolgens zonder problemen legaal met het vliegtuig uit Angola kon reizen toont aan dat de Angolese overheid u allerminst als een doelwit beschouwt. Ook het feit dat u zelf al deze acties hebt ondernomen om uw reis naar Oekraïne voor te bereiden toont aan dat u hier zelf ook geen risico in zag, ondanks uw beweerde 'rebelse' gedrag en uw verklaringen dat u sympathisant bent van de organisatie FLEC-FAC (NPO p. 17, 18). Uw gedrag is niet in overeenstemming met een gegronde vrees voor vervolging. Bijgevolg dient uw beweerde rebellie en betrokkenheid bij het FLEC-FAC toen u nog in Angola was reeds danig gerelativeerd te worden.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u bij aankomst in Oekraïne evenmin stappen hebt ondernomen om internationale bescherming te zoeken, hetgeen de gegrondheid van uw vrees verder in vraag doet stellen. Zo verklaarde u in Oekraïne geen asielaanvraag te hebben gedaan (NPO p.5). In tegendeel, in 2018 vernieuwde u vanuit Oekraïne zelfs nog uw Angolees paspoort (NPO p.6), hetgeen niet echt strookt met uw voorgehouden vrees ten aanzien van de Angolese overheid. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. De vaststelling dat u gedurende uw gehele verblijf in Oekraïne hier nooit enige stappen toe hebt ondernomen, toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert verder de ernst van de door u geschetste vrees.

Ten derde kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij het feit dat u zich na uw vlucht uit Oekraïne, hebt deelgenomen aan de bijeenkomst met de Angolese vertegenwoordigers van de ambassade in Polen (NPO p.22). U verklaarde immers, dat u samen met andere Angolezen op eigen middelen Oekraïne hebt verlaten en met de trein naar Polen bent gereisd. Toen u in Polen aankwam, werd u vervolgens samengebracht met andere Angolezen en in contact gebracht met de vertegenwoordiger van Angola (NPO p.22). Het feit dat u besloot deel te nemen aan een bijeenkomst met deze vertegenwoordigers, is opnieuw een indicatie dat uw vrees ten aanzien van de Angolese overheid niet ernstig te nemen is. Immers, indien u werkelijk vervolging vreesde door de Angolese overheid, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u zou trachten om vertegenwoordigers van deze overheid zoveel mogelijk uit de weg te gaan en dat u zich onder de radar zou proberen te houden, in plaats van deel te nemen aan deze bijeenkomst.

Verder dient nog te worden opgemerkt dat u uw beweerde betrokkenheid bij het FLEC-FAC überhaupt niet aannemelijk wist te maken. Uw verklaringen hierover zijn immers uitermate vaag, weinig concreet en niet consistent.

U verklaarde sympathisant en volger te zijn van de organisatie FLEC-FAC, een partij die strijdt voor de onafhankelijkheid van Cabinda. Daarbij nam u tweemaal deel aan een manifestatie, waarvan één op uw 15 à 16 jaar in Cabinda en één op uw 18 à 19 jaar in Luanda (NPO p.17,18, 20). Nochtans, wanneer u door de protection officer eerder tijdens het persoonlijk onderhoud werd bevraagd over uw activiteiten, vermeldde u hier helemaal niets over. Immers, wanneer u gevraagd werd wat u deed in uw vrije tijd als u niet naar school moest verklaarde u enkel "een beetje sport." U gevraagd of u nog andere activiteiten deed in Angola verklaarde u "ja ja (...) uitgaan met vrienden, mijn schooltaken uitvoeren, en ook in enkele verenigingen." U gevraagd welke verenigingen dit waren verklaarde u "niet gouvernementele organisaties, ngo's (..) onder andere in de kunst, en ook ik heb enkele cursussen gevolgd en ook schoonmaakactiviteiten in de stad." U gevraagd hoe deze ngo's heten, verklaarde u tenslotte "het was

eigenlijk meer onder vrienden.” (NPO p.10). Het is opmerkelijk dat u bij deze vragen op geen enkel moment iets hebt vermeld over uw beweerde activiteiten bij de organisatie FLEC-FAC. Dit geeft geen blijk van een oprechte betrokkenheid bij de organisatie FLEC-FAC en doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Overigens dient te worden opgemerkt dat u niet eens correct kan zeggen waarvoor de afkorting FLEC-FAC staat. U verklaarde immers dat het staat voor *Forza de Libertação en Cabinda* (NPO p.20), terwijl het in werkelijkheid staat voor *“Frente para a Libertação do Estado/Enclave de Cabinda”* (zie landeninformatie). Bovendien lijkt u hier ook voorbij te gaan aan het feit dat FLEC er een onderscheid dient gemaakt te worden tussen FLEC en FLEC-FAC, waarbij FLEC-FAC de gewapende vleugel is van het FLEC (zie landeninformatie). De manier waarop u beweert een volger en sympathisant te zijn van deze gewapende vleugel komt dan ook lichtzinnig en niet doordacht over. Verder is het ook opmerkelijk dat u beweert op uw 15 à 16 jaar deel te hebben genomen aan een manifestatie in Cabinda, terwijl u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud nog verklaarde slechts twee keer van Luanda naar Cabinda te zijn teruggekeerd, waarbij u verklaarde dat u alleen terugkeerde omdat u op uitstap ging en er een week op vakantie doorbracht bij uw ouders (NPO p.10). Indien u werkelijk op één van deze trips deelnam aan een manifestatie voor de onafhankelijkheid van Cabinda, kan toch redelijkerwijze verwacht worden dat u dit meteen vermeldt. Het feit dat u dit niet deed komt dan ook niet doorleefd over. Overigens komt het ook weinig overtuigend over dat u eerst beweert op uw 15 à 16 jaar te hebben deelgenomen aan een betoging omdat u sympathisant bent van een groep die strijd voor onafhankelijkheid (NPO p.17) en verklaart dat u uw sympathie uitte door deel te nemen aan manifestaties (NPO p.18), maar dat u later plots verklaart dat u bij de betogingen in Cabinda en Luanda niet deelnam als volger van het FLEC, maar slechts vroeg voor betere levensvoorwaarden (NPO p.21).

U slaagt er evenmin in om overtuigende verklaringen af te leggen hoe u bij het FLEC betrokken geraakte en op de hoogte kwam van de manifestaties waaraan u zogenaamd zou hebben deelgenomen. Ook kan u geen gedetailleerde en overtuigende verklaringen afleggen over wie deze manifestaties organiseerde en lijkt u slechts weinig kennis te hebben over de leden en leiders van het FLEC. Uw verklaringen zijn over de hele lijn zodanig vaag, weinig gedetailleerd en algemeen dat u op geen enkele manier geloofwaardig maakt dat u werkelijk persoonlijk betrokken was bij deze manifestaties, laat staan dat u werkelijk actief was voor de organisatie FLEC-FAC. U gevraagd door wie de manifestaties werden georganiseerd, verklaarde u vaagweg “enkele jongeren die reeds opgeleid waren, waren het aan het leiden, het zijn groepen sympathisanten van de FLEC.” U gevraagd wat u bedoelt met “groepen sympathisanten”, verklaarde u opnieuw uiterst vaag “anonieme personen die de partij volgen.” U gevraagd wat u bedoelt met anonieme personen, verklaarde u in zeer algemene omschrijvingen “gelijk welke burger die akkoord gaat met de manifestatie” (NPO p.19). U gevraagd hoe u op de hoogte kwam van de manifestatie, verklaarde u, opnieuw uiterst vaag “we zijn verwittigd geweest.” U gevraagd hoe u verwittigd bent geweest, verklaarde u “het werd gecommuniceerd via vrienden.” U gevraagd via welke vrienden u ervan op de hoogte kwam, verklaarde u eerst dat u de vraag niet begrijpt en wanneer de protection officer de vraag herhaalt, verklaarde u “ik werd uitgenodigd door personen die voorbijkwamen en het vertelden.” Ook deze personen kon u echter niet concretiseren (NPO p.19). U verklaarde verder dat enkele van uw vrienden u vroegen om deel te nemen, maar u kan echter geen enkele naam noemen (NPO p.20). Ook over de concrete locatie van de beide manifestaties, weet u niet veel meer te zeggen dan dat ze plaatsvonden “in de wijken van Cabinda” (NPO p.18) en “In de stad Luanda zelf, dan komen de verschillende wijken samen.” (NPO p.20).

Wanneer u gevraagd wordt om namen te noemen van andere leden van het FLEC, vraagt u om het op uw gsm te mogen nakijken, hetgeen al weinig doorleefd overkomt (NPO p.27). Daarna verklaart u dat de leider generaal Antonio Luis Lopez is, en dat één van de stichters meneer Nzita Tiago is. Echter, u gevraagd naar namen van mensen die u persoonlijk kende bij het FLEC, kan u slechts de naam van één persoon noemen, namelijk uw vriend A. C. (...). Via A. C. (...) zou u zelf hoogst persoonlijk in contact zijn gebracht met de leider generaal Antonio Luis Lopes in 2016, waarmee u via facebook hebt kunnen chatten omdat Antonio Lopez wilde weten welke Angolese sympathisanten van het FLEC zich in Oekraïne bevonden (NPO p.28). Het is opmerkelijk dat u enerzijds hoogstpersoonlijk gecontacteerd werd door de leider van het FLEC om deze informatie te bekomen, maar dat u anderzijds op het CGVS – behalve uw vriend C. (...) – geen enkele naam kan noemen van andere FLEC leden (NPO p.28). U gevraagd naar de leiders van het FLEC-FAC, verklaart u dat het generaal Antonio Lopez is, dat hij op dit moment de generaal is, en dat hij ook de leider was van FLEC toen u 16 jaar oud was, dus in 2010 (NPO p.20). Dit komt echter niet overeen met de beschikbare landeninformatie. In 1990 hervormde het originele FLEC zich in twee fracties: het FLEC-Renovada en FLEC-FAC. FAC is nooit een aparte groepering geweest maar is simpelweg de gewapende tak van het FLEC. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt echter dat Antonio Luis Lopes zijn FLEC fractie oprichtte in Parijs en door het originele FLEC niet aanvaard wordt

als leider van het FLEC. Verschillende bronnen bevestigen ook dat het FLEC van Antonio Luis Lopes een frauduleuze zaak is en niet erkend wordt door het FLEC FAC kader in Cabinda. Volgens FLEC FAC adepten in Cabinda is Luis Lopes in geen geval werkelijk betrokken bij het FLEC FAC en zijn fractie zou zelfs een opzet zijn van de Angolese overheid (zie landeninformatie).

Verder verklaarde u ook nog dat u zelf geen functie hebt bij het FLEC, maar dat u slechts deelnam aan activiteiten (NPO p.27). Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, maakte u echter niet aannemelijk werkelijk te hebben deelgenomen aan de door u vermelde manifestaties. Wanneer u wordt gevraagd hoe u voor het eerst met het FLEC in contact bent gekomen, kan u dit evenmin concreet toelichten. U verklaarde dat uw oudere broers er van jongs af aan over spraken en dat u er op die manier beetje bij beetje kennis van nam. U gevraagd wat de rol van uw broers was bij het FLEC, verklaarde u dat ze geen functie hebben, maar gewoon leden zijn. U gevraagd hoe u lid kan worden van het FLEC en wie of wat je moet aanspreken of waar je naartoe moet gaan, kan u hier echter niet concreet op antwoorden. U verklaart slechts "In Cabinda zijn er enkele plekken die ik nu niet ken. Zoals ik uitgelegd heb, gezien de situatie in het land, gebeurt alles in het geniep. De situatie in Cabinda is ongeveer hetzelfde als Catalonië in Spanje." (NPO p.29). U gevraagd waar uw broers dan naartoe zijn gegaan of wie zij hebben aangesproken om lid te worden, verklaart u dat u het niet weet (NPO p.30).

Het kan redelijkerwijze worden verwacht, indien u werkelijk een sympathisant en volger was van het FLEC-FAC, wiens broers tevens lid waren van het FLEC, en indien u werkelijk hoogstpersoonlijk contact hebt gehad met een zogenaamde leider van het FLEC, dat u toch beter op de hoogte zou zijn van deze organisatie, haar activiteiten en leden. Echter uit uw verklaringen blijkt het tegendeel. U kan zelfs niet concreet toelichten hoe u überhaupt met de organisatie in contact bent gekomen. Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u een belangrijke rol of functie bekleedde voor deze organisatie, noch maakte u aannemelijk dat u werkelijk hebt bijgedragen aan enige manifestaties of activiteiten.

(2) Wat betreft uw vrees naar aanleiding van de confrontatie tussen u en uw mede-Angolezen uit Oekraïne met de Angolese vertegenwoordigers van de ambassade in Polen, dient te worden vastgesteld dat het Commissariaat-Generaal ook hier niet kan besluiten dat u als gevolg hiervan een risico loopt op vervolging of ernstige schade bij terugkeer. Vooreerst dient een fundamentele omissie in uw verklaringen voor de DVZ te worden vastgesteld.

Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde u immers vervolging te vrezen in Angola naar aanleiding van de bijeenkomst die u had met de Angolese vertegenwoordigers in Polen. U verklaarde hierover: "Ze hebben ons gebruikt om hun politieke campagne te voeren; terwijl het de waarheid niet was. Ze hebben onze gegevens opgenomen [VZ doet gebaar vingerafdrukken] Ze weten wie ze allemaal als rebellen beschouwen. We waren met meer dan 200 Angolezen, en er zijn slechts een twintigtal Angolezen teruggekeerd. De rest van de Angolezen worden als rebellen beschouwd en zijn hier moeten blijven, en dat is één van de motieven die erbij komt om niet terug te keren naar mijn land. Ik ben bang voor mijn leven, mijn familie is bang voor mijn leven, en ze hebben me aangeraden van niet terug te keren, omdat ze geen represailles zouden moeten ondergaan." (NPO p.22) U maakte van dit motief en deze, nochtans essentiële, feiten echter totaal geen gewag in uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), en dit terwijl u op de DVZ expliciet werd gevraagd naar de redenen waarom u vervolging vreesde. U verklaarde vermelde enkel de vrees "om geen toekomst te hebben in mijn land omwille van de overheid" (Vragenlijst CGVS dd. 27/04/2022 vraag 4). U gevraagd om uit te leggen waarom u dat denkt, verklaarde u louter "Ik was een student in Angola. Ik ben daar heel jong weggegaan, toen ik 19 jaar oud was. Ik ben weggegaan op zoek naar betere leefomstandigheden. Moest het niet voor de oorlog zijn zou ik nog steeds in Oekraïne zijn. Ik ging binnenkort mijn permanente verblijfsvergunning krijgen in Oekraïne. Ik voel mij meer Oekraïens dan Angolees. In mijn stad en provincie waar ik ben opgegroeid in Angola zijn er weinig mogelijkheden. Gelukkig voor mij ben ik kunnen verhuizen naar de hoofdstad van Angola toen ik 12 jaar oud was. hierna heb ik gevochten voor te kunnen vluchten uit het land. Ik had de mogelijkheid gekregen om naar Oekraïne te gaan om mijn leven daar op te bouwen en te studeren. Ik heb niets in Angola. Mijn hele leven is in Oekraïne." U door de DVZ nogmaals expliciet gevraagd of u naast de aangehaalde problemen nog problemen hebt gehad met de autoriteiten, verklaarde u resoluut "neen" (Vragenlijst CGVS dd. 27/04/2022 vraag 5-7). U aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS nogmaals gevraagd of u bij de DVZ alle essentiële elementen van uw aanvraag hebt kunnen vertellen, antwoordde u bevestigend en voegde u er aan toe dat er u vragen werden gesteld en u gewoon de vragen hebt beantwoord. "Ik heb gewoon de vragen beantwoord die hij gesteld heeft en enkele punten kunnen uitleggen, en men zei mij dat ik het hier in meer detail kon uitleggen." (NPO p.4). Ook bij deze vraag maakt u geen enkel gewag van het feit dat u één van uw motieven geheel niet hebt kunnen vertellen bij de DVZ.

Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. Het feit dat u ten overstaan van de DVZ, in een interview dat expliciet ging over uw vrees bij terugkeer, geen enkele melding maakte van een vrees ten opzichte van Angola naar aanleiding van de door u bijgewoonde bijeenkomst in Polen met de vertegenwoordigers van de Angolese ambassade, waarbij u zou bestempeld geweest zijn als “rebel”, schaadt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook ernstig.

Niet alleen wordt de geloofwaardigheid van uw vrees met betrekking tot de bijeenkomst in Polen reeds sterk ondermijnd door het feit dat u hierover niets verteld hebt bij de DVZ, uw verklaringen hieromtrent zijn bovendien niet concreet en louter gestoeld op vage vooronderstellingen en hypothetische beweringen.

Met uw verklaringen schetst u de volgende situatie: U werd samen met ongeveer 200 andere Angolezen samengebracht voor een bijeenkomst met de Angolese vertegenwoordigers in Polen. De vertegenwoordigers deden grote uitspraken alsof de regering een groot bedrag had gespendeerd om jullie uit Oekraïne te helpen vluchten, terwijl jullie in werkelijkheid alles met eigen middelen hebben betaald. De regering beweerde op internationaal niveau dat ze jullie ondersteunden, terwijl dit eigenlijk allemaal uitspraken waren die deel uitmaakten van een politieke propaganda naar aanleiding van de aankomende verkiezingen (NPO p.22). De gegevens van iedereen werden opgenomen en alle Angolezen die niet terugkeerden naar Angola, waaronder uzelf, werden als rebellen beschouwd (NPO p.22-23). U door de protection officer gevraagd waarom u als een rebel werd beschouwd, verklaarde u “omdat ik niet wou terugkeren, omdat ze ons wouden gebruiken voor hun politieke propaganda (...)” U heeft het verder over waarom u uw leven in Oekraïne had willen opbouwen, en waarom u nu in België wilt blijven, zonder concreet op de oorspronkelijke vraag te antwoorden (NPO p.23-24). U nogmaals door de protection officer gevraagd om welke specifieke reden u denkt geïsoleerd te worden door de Angolese overheid, verklaarde u “omdat ze mij als een rebel beschouwen. Ze hebben mijn gegevens. Ze weten dat ik niet in Angola zit en het moment dat ik terug in Angola zou komen, gaan ze het weten, want ze beschouwen me als een rebel. En onze bevolking leeft daar in een precarie situatie, er is geen gezondheidszorg, de basishygiëne bestaat er niet, en dit omdat onze regering alles controleert.” (NPO p.24). U maakt echter nog steeds niet duidelijk waarom de Angolese regering echter u persoonlijk als een rebel zou beschouwen en blijft steken in een cirkelredenering. U nogmaals door de protection officer de kans geboden om concreet uit te leggen waarom de Angolese overheid u als een rebel beschouwt, verklaart u “ik ben tegen de huidige regering, en ik ga verder blijven optreden tegen deze regering, ik ga mij manifesteren op de sociale netwerken, ik ga politieke campagnes boycotten, deze regering leidt het land al meer dan 30 jaar, we zijn gevangen binnen ons eigen land.” (NPO p.24-25) Het dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen louter hypothetische beweringen zijn over dingen die u “gaat” doen, maar niet concreet uiteenzetten wat u hebt gedaan waardoor de Angolese regering u als een rebel beschouwt. Uw verklaring dat de regering u aanziet als een rebel moet dan ook beschouwd worden als een loutere blote bewering, die u op geen enkele manier steunt met concrete gedetailleerde verklaringen, noch met documenten. U werd verder tijdens het interview nog meermaals de kans geboden om hier verder over uit te wijden, maar u blijft desondanks steeds steken in vage en niet onderbouwde beweringen: “(...) ze hadden ons reeds bestempeld met de naam rebel toen we in Oekraïne aan het studeren waren, want de regering slaagde er niet in van uit te voeren wat ze beloofden in de media. Telkens als er iets gebeurde, gingen we het debat aan. En ze wisten dus dat veel personen die in Oekraïne zaten, rebellen waren, inclusief mezelf” (...) “zij beschouwden ons als rebellen, omdat we steeds niet akkoord waren met bepaalde punten en ik in het bijzonder heb altijd gestreden, zonder de Angolese autoriteiten nodig te hebben.” (NPO p.24-26). Na herhaaldelijk aandringen van de protection officer, geeft u uiteindelijk één concreet – maar nog steeds vaag omschreven – voorbeeld, waarbij u in Oekraïne ging reclameren omdat een aantal medestudenten lang moesten wachten op het vernieuwen van hun documenten (NPO p.26). Op basis van dit voorbeeld is het echter bezwaarlijk ernstig te nemen dat de Angolese autoriteiten u zouden vervolgen omdat u een keer bent gaan reclameren over de wachttijden van de administratieve procedures om uw paspoort te vernieuwen. Verder verklaart u nog dat u denkt dat u verder gaat strijden voor de onafhankelijkheid van Cabinda – hetgeen opnieuw een loutere hypothetische bewering is over iets dat u mogelijks in de toekomst gaat doen – en u verklaart dat u “betrokken bent in al deze manifestaties”. U door de protection officer gevraagd over welke manifestaties u spreekt, verklaart u opnieuw vaag en weinig concreet “in dit geval de manifestaties voor de onafhankelijkheid van mijn provincie. Dit is één van de bewijzen” U nogmaals gevraagd om te duiden over welke manifestatie u het precies hebt, verklaart u –

in weerom louter hypothetische bewoordingen – "dit jaar omdat er verkiezingen zijn, is het ideale scenario om te kunnen strijden voor de bevrijding van ons volk. En de leiders van de FLEC-FAC, hebben gezegd dat ze dit jaar gaan strijden om de verkiezingen in Cabinda te boycotten. En deze attitude wordt gezien van als een bedreiging voor de regering in Angola." (NPO p.26). Opnieuw blijkt hieruit op geen enkele manier een concrete en persoonlijke betrokkenheid van uzelf. Wanneer u door de protection officer gevraagd wordt om uit te leggen op welke manier u persoonlijk bent betrokken in deze onafhankelijkheidsstrijd, verklaart u "omdat ik sympathisant ben, ik ben een volger, en ik wil dat mijn provincie vrij is, en vanaf het ogenblik dat ik strijd tegen, en ze hebben mijn gegevens daarover en indien ik in gelijk welke video tevoorschijn zou komen, of gelijk welke situatie, waar ik zou protesteren, zou ik problemen krijgen en indien de situatie intenser zou worden, is er een oorlog voorzien (...)" (NPO p.26).

Op basis van uw verklaringen acht het CGVS het niet aannemelijk dat u werkelijk door de Angolese overheid wordt beschouwd als een rebel, en als gevolg daarvan vervolgd zal worden. Zoals hierboven werd uiteengezet zijn uw verklaringen immers vaag, weinig concreet en niet gestoeld op concreet doorleefde ervaringen uit het verleden, maar louter op hypothetische veronderstellingen over dingen die u 'denkt' in de toekomst te zullen doen.

Ook uit uw verklaringen en getoonde video over de nasleep van uw vertrek uit Oekraïne, blijkt evenmin dat de Angolese overheid u als rebel zou zien, laat staan u daarom zou vervolgen.

Wat betreft de door u gemaakte video-opname van de bijeenkomst in Polen, die u zou gedeeld hebben op sociale media, dient te worden opgemerkt dat u hieromtrent ook geen enkele stukken ter staving neerlegt. Uit de video die u op uw gsm hebt getoond tijdens het persoonlijk onderhoud, kon geenszins worden afgeleid dat u door de Angolese vertegenwoordigers wordt beschouwd als een rebel. Overigens dient te worden opgemerkt dat u zelf niet te zien bent in de video, u verklaart weliswaar dat u degene bent die de video heeft gemaakt, maar toont dit verder op geen enkele manier aan (NPO p.22,26-27).

Wat betreft uw beweerde contacten met Angolese journalisten legt u ook hierover geen enkele stukken neer. U verklaarde verder dat u niet bent ingegaan op de vraag van de journalisten voor een interview omdat u schrik had en omdat uw familie u aanraade om het niet te doen omdat zij er anders mogelijks de gevolgen van zouden dragen (NPO p.22-23). Aangezien u niet bent ingegaan op de vraag van de journalisten kan bijgevolg niet worden ingezien dat u hierdoor als een rebel zou worden beschouwd door de overheid. Bovendien toont u hoe dan ook niet aan dat het geven van een interview automatisch zou leiden tot vervolging door de overheid. Het feit dat u bovendien weigerde een interview te doen met de journalisten past niet in het door u voorgehouden beeld dat u altijd een rebel was in Angola en Oekraïne en zich uitsprak tegen de Angolese overheid. Dit toont nog maar eens aan dat uw verklaringen dat u een rebel was, louter blote beweringen zijn die op geen enkele manier gereflecteerd worden in uw acties.

U gevraagd wat u reeds concreet hebt gedaan voor de onafhankelijkheidsstrijd, verklaart u "ik heb vooral op sociale netwerken gemanifesteerd, gezien ik niet fysisch aanwezig was, en dat is een motief waarom ik mijn accounts heb afgesloten." (NPO p.27) Ook dit is slechts een blote bewering die u op geen enkele manier staakt. Bovendien is deze bewering inconsistent met wat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde en met de informatie ter beschikking tot het CGVS (zie administratief dossier). U verklaart dat u maar één facebook account heeft, maar dat u uw accounts hebt afgesloten (NPO p.27). Wanneer u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud echter werd gevraagd naar uw gebruik van sociale media verklaarde u dat u een facebook account heeft onder de naam "F. T. (...)", maar dat u dit sinds 2020 niet meer gebruikt. U gevraagd waarom u dit account niet meer gebruikt, verklaart u slechts vaagweg "door de situaties die ik meegemaakt heb". U gevraagd om uit te leggen wat u daarmee bedoelt, verklaart u opnieuw uiterst vaag "situaties die betrekking hebben op mij en familiesituaties ook." (NPO p.7). U nogmaals gevraagd om concreter te zijn, verklaart u uiteindelijk dat u uw account afsloot omdat de sociale netwerken teveel van uw tijd in beslag namen, en omdat u afstand wou nemen van personen die u niet kende. Uit deze verklaring blijkt op geen enkele manier dat u uw account afsloot omdat u zich voor de onafhankelijkheidsstrijd manifesteerde op sociale netwerken, zoals u later tijdens uw interview beweert (NPO p.27). Het dient bovendien te worden opgemerkt dat u uw facebookaccount – in tegenstelling tot uw verklaringen – nog dit jaar, in 2022, hebt gebruikt. Zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat u in mei 2022 nog uw profielfoto updatete. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat op het facebookaccount met de naam F. T. (...), geen enkele verwijzingen te vinden zijn naar de Cabindese onafhankelijkheidsstrijd, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt.

Wat betreft uw verklaringen rond uw beweerde activiteiten en betrokkenheid met het FLEC-FAC, werd reeds hierboven opgemerkt dat u dit niet aannemelijk hebt gemaakt.

Gelet op wat voorafgaat dient te worden besloten dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u door de Angolese overheid zou worden beschouwd als een rebel en om die reden zou vervolgd worden. Evenmin maakte u aannemelijk dat u op enige manier betrokken bent bij de Cabindese onafhankelijkheidsorganisatie FLEC-FAC.

Daarbij dient ook nog te worden opgemerkt dat de landeninformatie aantoont dat u geen risico loopt bij terugkeer naar Angola louter omwille van uw afkomst uit Cabinda. De landeninformatie geeft duidelijk aan dat de Angolese autoriteiten personen uit Cabinda niet automatisch beschouwen als lid van onafhankelijkheidsbewegingen (CEDOCA, COI Focus Angola: Cabindese onafhankelijkheidsbewegingen, p.25-26). Dezelfde landeninformatie benadrukt verder dat een Cabindese afkomst in het algemeen personen niet verhindert om te leven of werken in Luanda. Tenslotte wijst de landeninformatie er eveneens op dat personen van Cabindese afkomst niet anders behandeld worden in de luchthaven bij terugkeer naar Angola. Het Commissariaat-Generaal merkt ook op dat u, tot uw vrijwillige vertrek uit Angola in 2014 om te studeren in Oekraïne, zonder probleem kon leven en studeren in Luanda.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u uw Oekraïense verblijfskaart en uw Angolese paspoort N (...) neer. Deze documenten bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw verblijf in Oekraïne die hier niet ter discussie staan. Ze kunnen dan ook geen ander licht schijnen op bovenstaande beoordeling.

Wat betreft de hyperlinks naar nieuwsartikelen die u post-factum – na uw persoonlijk onderhoud – via email doorstuurde, dient ten eerste te worden opgemerkt dat deze artikelen in het Portugees zijn en niet werden voorzien van een vertaling. Uit een oppervlakkige lezing kan worden opgemaakt dat deze artikelen betrekking hebben op de situatie in Cabinda en de activiteiten van het FLEC-FAC. Het dient echter te worden opgemerkt dat u bij deze artikelen niet hebt toegelicht op welke manier deze persoonlijk op u betrekking hebben. De artikelen betreffen enkel de algemene situatie in Cabinda en toont uw persoonlijke problemen niet aan.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 24 juni 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, “48”, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verder maakt verzoeker gewag van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker citeert artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet en stelt dat er geen grondige analyse werd uitgevoerd van de relevante informatie die door hem werd voorgelegd, rekening houdend met zijn specifieke profiel, en dat de adjunct-commissaris een manifeste appreciatiefout begaat door telkens de

meest nadelige interpretatie voor hem te weerhouden en een gedeeltelijke analyse te maken van de relevante feiten.

Verzoeker meent vooreerst dat hem de vluchtelingenstatus moet worden toegekend omdat hij Angola heeft verlaten wegens zijn politieke betrokkenheid. Hij duidt dit als volgt:

“Inderdaad is de verzoekster een sympathisant van de organisatie “Frente para a Libertação do Estado de Cabinda” (hierna “FLEC”), de welke een organisatie voor de onafhankelijkheid van de regio Cabinda is. Deze organisatie is dus in oppositie met de Angolese regering.

Toen hij in Angola was, nam verzoeker deel aan betogingen tegen de regering. Kort daarna verliet verzoeker Angola voor zijn veiligheid. Verzoeker verbleef verscheidene jaren in Oekraïne. Helaas, en als gevolg van de oorlog die uitbrak in februari 2022, moest de verzoeker Oekraïne ontvluchten.

Naast zijn problemen van enkele jaren geleden toonde de verzoeker opnieuw zijn oppositie tegen de Angolese regering toen hij samen met andere in Oekraïne verblijvende Angolezen naar Polen werd gerepatriëerd voor een ontmoeting met Angolese vertegenwoordigers. Daarom wordt verzoeker momenteel beschouwd als een politieke tegenstander vanwege zijn uitgesproken verzet tegen de huidige Angolese regering.”

Hij citeert artikel 48/3, § 4, e), en § 5, van de Vreemdelingenwet en wijst erop dat het niet relevant is dat hij zelf geen lid is van het FLEC. Hij stelt te vrezen als lid van het FLEC te worden beschouwd en in dit geval het doelwit van de regering te zijn. Hij betoogt tevens dat hij niet kan rekenen op de bescherming van zijn nationale autoriteiten aangezien hij de Angolese autoriteiten vreest.

In ondergeschikte orde meent verzoeker dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. Na het geven van een korte theoretische toelichting over de voorwaarden om deze status te bekomen, laat verzoeker het volgende gelden met betrekking tot de geloofwaardigheid van zijn relaas:

“Volgens de verwerende partij is het relaas van verzoeker niet geloofwaardig. De verwerende partij is van mening dat er geen geloof kan gehecht worden aan het relaas van verzoekster op basis van haar verklaringen, grotendeels omwille van zo genoemde vage verklaringen op het CGVS.

Verzoeker is van mening dat, ook al bestaat er nog enige twijfel over sommige details van haar relaas, de geloofwaardigheid van zijn problemen toch moet worden geanalyseerd. Uw Raad beoordeelde in dit verband tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas (RVV, nr. 43 080 van 6 mei 2010):

« (...) ».

Vrije vertaling :

« (...) ».

In casu, werd de Angolese nationaliteit van verzoeker niet betwist. Noch werd hem identiteit betwist, of dat Cabinda haar regio van herkomst is.

Gelet op de objectieve gegevens over de situatie van FLEC leden in Angola, koestert verzoeker gegronde vrees voor vervolging, zonder dat hij aanspraak kan maken op daadwerkelijke en niet-tijdelijke bescherming van zijn autoriteiten.

Verzoeker meent dat de grieven van de Commissaris-generaal op basis van de welke de Commissaris-generaal de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status aan verzoekster weigert, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn.

Wij menen, op basis van de verklaringen van verzoekster en de door verzoekster neergelegd documenten, ten eerste dat ze een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en, ten tweede, dat haar het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Er zijn immers voldoende elementen om haar verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

4.2.1.1 Aangaande het gedrag van verzoeker

De verwerende partij is van mening dat het gedrag van verzoekster niet coherent is met die van een persoon die voor zijn/haar leven vreesde omdat:

- hij Angola legaal heeft verlaten;*
- hij geen verzoek om internationale bescherming in Oekraïne heeft ingediend;*
- hij zijn verblijfsvergunning in 2018 zonder problemen heeft kunnen vernieuwen.*

Verzoeker betreurt deze subjectieve appreciatie van het CGVS.

In de eerste plaats kan verzoekster niet worden verweten dat zij haar land legaal heeft verlaten.

De UNHCR “Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees” is op dit punt duidelijk:

“(…)”

Vrije vertaling:

“(…)”

Het feit dat verzoeker Angola legaal heeft verlaten, met een geldig visum en een geldig paspoort, doet geen afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielsrelaas, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert.

Vluchten op een studentenvisum leek de beste optie gezien de situatie van verzoeker. Verzoeker zette zich in voor zijn droom om zijn studie af te maken. Bovendien had hij een geldig paspoort en zijn diploma's.

Er zij op gewezen dat de situatie in de regio Cabinda sterk veranderd is sinds 2020:

Het geschil tussen de overheid en de FLEC over de onafhankelijkheid van Cabinda is weer in hevigheid toegenomen:

“(…)”¹.

Ook dit jaar werden de spanningen verergerd door de verkiezingen. Het leger ging achter de onafhankelijken van de FLEC aan.

“(…)”²

Sinds 2016 was de situatie in Cabinda en voor FLEC-sympathisanten relatief rustig, hetgeen verklaart waarom verzoekster niet naar het buitenland is gevlucht en waarom haar vader niet verder is vervolgd. Het risico van vervolging was echter nog steeds latent aanwezig. Sinds enkele jaren is de situatie openlijk gevaarlijk en daarom is verzoekster het land ontvlucht en is haar vader ontslagen en heeft de regio verlaten.

In verband met het gedrag van verzoeker en zijn beslissing te vluchten, verwijst de verzoekende partij aan de De UNHCR “Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”, de welke op dit punt duidelijk is:

“(…)”

Vrije vertaling:

“(…)”

In de tweede plaats kan verzoeker niet worden verweten dat hij in Oekraïne geen asiel heeft aangevraagd, hoewel hij zich veilig voelde en over een studentenvisum beschikte.

Objectief gezien was er voor verzoeker geen reden om een dergelijk verzoek in te dienen, aangezien hij niet meer voor zijn leven vreesde. Pas toen verzoeker geen andere keuze had, heeft hij een dergelijk verzoek ingediend, hetgeen hij onverwijld heeft gedaan.

Verzoekers plan was om zijn studies eerst af te ronden, dan in Europa te wonen. Er was geen reden om aan te nemen dat dit niet zou gebeuren. Voordat hij zijn studies kon afronden begon de Russische invasie van Oekraïne. Het werd dus onmogelijk voor verzoeker om in Oekraïne te blijven, maar gezien zijn situatie, is het ook onmogelijk om naar Angola terug te keren. Verzoeker kreeg geen andere keuze maar een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Verzoeker kan niet worden verweten dat ze voor een legale en permanente migratie in de eerste plaats heeft gekozen.

Niet iedereen is op de hoogte van de mogelijkheid om internationale bescherming te vragen. Wie over een andere migratiewijs beschikt kan kiezen van deze gebruik te maken liever dan een verzoek om internationale bescherming in te dienen, bijvoorbeeld, gezien de erkenningspercentages.

Verzoeker betreurt de door de verwerende partij getrokken conclusie. Dit is een subjectieve en stereotiepe beoordeling, die moet worden verworpen.

4.2.1.2 Aangaande de verklaringen van verzoeker over zijn betrokkenheid bij het FLEC-FLAC

Volgens het CGVS zijn de verklaringen van verzoeker te vaag in verband met zijn betrokkenheid bij het FLEC-FLAC.

Verzoeker wenst in de eerste plaats op te merken dat hij zichzelf beschouwt als een sympathisant van FLEC en niet als een lid. Bovendien had hij slechts aan twee betogingen voor die partij deelgenomen toen hij in Angola was. Bijgevolg kon van verzoeker niet worden verwacht dat hij veel details zou verstrekken over een groep waarmee hij weinig contact had gehad.

Verzoeker erkent weliswaar dat hij een fout heeft gemaakt toen de protection officer hem vroeg naar de betekenis van het acroniem FLEC-FLAC, maar hij meent dat deze vergissing niet van dien aard is dat zij zijn verklaringen in hun geheel in twijfel trekt (“Forza” in plaats van “Frente”).

Voorts is verzoeker van mening dat de door het CGVS gevolgde cascade-redenering het onmogelijk maakt deze problemen met hem, ook al zijn deze verklaringen in wezen consistent en zonder tegenstrijdigheden.

Ten meer, ter ondersteuning van zijn redenering moet echter worden vastgesteld dat het CGVS zich er grotendeels toe beperkt om in verschillende alinea's bepaalde verklaringen van verzoeker uitvoerig weer te geven, die het CGVS samenvat, uit hun context haalt en subjectief ontoereikend acht, zonder evenwel de inhoud ervan echt te bekritisieren.

Het CGVS heeft dus uiteindelijk geen grieven of ernstige tegenstrijdigheden met de inhoud van de verklaringen zelf geuit betreffende zijn politieke betrokkenheid.

In dit verband zij opgemerkt dat de Raad reeds de gelegenheid heeft gehad dit soort motivering te bekritisseren:

« (...) » (Arrêt n° 105 148 du 17 juin 2013, point 5.2.1).

Als verzoeker geen gedetailleerd initiatief heeft getoond, moet bovendien worden vastgesteld dat verweerder geen poging heeft gedaan om dit aspect van verzoekers verhaal, dat nochtans van fundamenteel belang is, te onderzoeken.

Gelet op artikel 48/6 § 5 van de wet van 15 december 1980 en het CGVS-handvest voor het persoonlijk onderhoud moest de Protection Officer rekening houden van het profiel van verzoekster in zijn beoordeling van haar verklaringen. Verzoekster herhaalt dat artikel 48/6 § 5 van de wet van 15 december 1980 leest:

“(…)”

Het CGVS-handvest voor het persoonlijk onderhoud leest:

“(…)”

Het CGVS heeft zijn plichten niet gerespecteerd. Het CGVS moest rekening houden van het sociale status, trauma en leeftijd van verzoeker om het verzoek van verzoeker te beoordelen. Quod non.

Bovendien vonden deze demonstraties plaats in 2010 en 2013, enkele jaren voor zijn hoorzitting bij het CGVS. Inderdaad, was verzoeker zeer jong daar (respectievelijk 16 en 19 jaar oud toen zijn deelneming aan de gebeurtenissen plaatsvond.).

Het is dus te verwachten dat zijn verklaringen wat onduidelijkheid vertonen.

Het CGVS hield geen rekening van deze elementen.

De beoordeling van het CGVS was dus niet gericht op individuele, objectieve en onpartijdige wijze.

De verantwoordelijkheid voor het verstrekken van de nodige informatie voor het onderzoek van de feiten die hij of zij inroept, ligt in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming. Niettemin moet verwerende partij samenwerken met de verzoeker bij het bepalen van de relevante elementen van zijn verzoek (artikel 48/6 van de wet van 15 december 1980).

Deze verplichting tot samenwerking werd door het Hof van Justitie beschreven in het arrest M.M. tegen Ierland, waarvan de conclusies zijn samengevat met de volgende bewoordingen in de memorie van toelichting bij de wet van 21 november 2017:

“(…)” (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-66)³.

In § 196 van de Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees⁴ lezen wij:

“(…)”

Vrije vertaling:

“(…)”.

Uiteindelijk heeft de Raad van State reeds geacht dat:

« (...) »⁵.

Vrije vertaling:

“(…)”.

In casu, blijkt duidelijk dat verwerende partij haar samenwerkingsplicht niet heeft vervuld, hoewel dit natuurlijk essentieel is in het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster.

Het CGVS heeft zijn beoordeling gehaast. Dit heeft geleid tot een verkeerde conclusie, dewelke moet verworpen worden.

4.2.1.3 Aangaande de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker bij DVZ en bij het CGVS
Ten eerste bevestigt verzoeker de verklaringen afgelegd gedurende zijn onderhoud bij het CGVS.

Volgens de verzoekende partij is het noodzakelijk om rekening te houden met de voorwaarden waaronder deze onderhouds bij DVZ plaatsvinden, en het gehoorverslag van DVZ niet zo strikt te lezen.

Inderdaad zijn de omstandigheden van het onderhoud heel vaak moeilijk, frustrerende (in lawaai, soms meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, etc.) en de kandidaten worden onder druk gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten.

Bovendien hebben asielzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet, en ze zien niet de noodzaak in om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen, om voorzichtig te zijn over wat er in deze vragenlijst is geschreven, en om alle relevante aspecten van hun verzoek beknopt te presenteren. Soms zijn ze zelfs verplicht om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst kunnen herlezen, of zonder dat de tolk het terugleest.

In dit verband melden veel asielzoekers pas later, met name tijdens hun onderhoud bij het CGVS, fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst. Velen ondertekenen ook

documenten zonder ze deze te lezen (bvb de documenten om in aanmerking te komen voor rechtsbijstand). Bovendien worden zij niet bijgestaan door hun raadsman tijdens hun onderhoud bij DVZ, zodat het onmogelijk is om de manier waarop het onderhoud werd gehouden te controleren.

Er zij ook op gewezen dat verzoeker Oekraïne moest verlaten vanwege de oorlog. Dit was zeer traumatisch en vermoeiend voor verzoeker, en het verstoort zijn herinneringen.

Verzoeker blijft echter bij wat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft gezegd, namelijk dat Angolese vertegenwoordigers in Polen in Oekraïne verblijvende Angolezen hebben gerepatriëerd en op de ambassade een vergadering hebben georganiseerd om te proberen hen politiek te gebruiken.

Naast het trauma en de vermoeidheid was de verzoeker erg gestrest tijdens zijn onderhoud. Verzoeker legde trouwens, tijdens het laatste onderhoud met zijn raadsman, uit dat hij niet verwachtte dat het persoonlijk onderhoud zo moeilijk zou worden en zo geestelijk en lichamelijk vermoeiend.

Al deze elementen gecombineerd moeten ertoe leiden dat wij uiterst voorzichtig zijn bij de analyse van de verklaringen van verzoeker.

Als gevolg van de bovenstaande opmerkingen, is de verzoekende partij van mening dat de asielinstanties bijzonder flexibel en aanpasbaar moeten zijn met betrekking tot de inhoud van deze vragenlijsten.

4.2.1.4 Wat betreft de door verzoekers neergelegd documenten

Ten eerste herinnert verzoeker eraan dat hij een video heeft gestuurd van de ruzie die plaatsvond tijdens de bijeenkomst op de ambassade in Polen met de Angolese vertegenwoordigers. Ter herinnering, deze video werd genomen door de verzoeker, dus het is niet meer dan logisch dat hij er niet op verschijnt.

Hoewel deze video de realiteit van zijn problemen niet kan bevestigen, is het ten minste een begin van bewijs waarmee rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van zijn vrez.

De verwerende partij beschouwt ook (bestreden beslissing, p. 6):

(...)

De verzoekenende partij herhaalt dat het al extreem moeilijk voor asielzoekers is om documenten te verzamelen, als geschreven door het UNHCR ("Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees", §§ 196-197):

"(...)"

Vrije vertaling:

"(...)"

Daarom kan het gebrek aan bewijs niet aan de verzoeker worden verweten, aangezien dit een situatie is die inherent is aan de meeste asielzoekers als geschreven door het UNHCR.

De redenering van het CGVS is te strikt in dit verband.

Verzoeker deed zijn best binnen zijn mogelijkheden om documenten te verkrijgen."

Tot slot voert verzoeker nog een theoretisch betoog over het voordeel van de twijfel.

Verzoeker besluit dat de argumenten van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) "onvoldoende, inadequaat en verkeerd zijn om een negatieve beslissing te kunnen nemen wat betreft de problemen van verzoeker in Angola".

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen geschonden acht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst er bovendien nog op dat artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 bij artikel 16 van het koninklijk

besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met ingang van 21 juli 2018 werd opgeheven. Voorts acht verzoeker artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden, doch laat hij na te verduidelijken op welke wijze dit artikel, dat het toepassingsgebied van deze wet omschrijft, door de bestreden beslissing geschonden zou (kunnen) zijn.

Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij door de Angolese overheid zou worden beschouwd als een rebel en om die reden zou worden geviséerd nu (i) zijn beweerde rebellie en betrokkenheid bij het FLEC-FAC toen hij nog in Angola was reeds danig moet worden gerelativeerd door het gegeven dat hij Angola zonder problemen heeft kunnen verlaten, (ii) hij bij aankomst in Oekraïne geen stappen heeft ondernomen om internationale bescherming te zoeken, (iii) hij na zijn vlucht uit Oekraïne heeft deelgenomen aan de bijeenkomst met Angolese vertegenwoordigers van de ambassade in Polen en (iv) hij zijn beweerde betrokkenheid bij het FLEC-FAC *überhaupt* niet aannemelijk wist te maken daar zijn verklaringen daarover uitermate vaag, weinig concreet en niet consistent zijn, omdat (B) het CGVS niet kan besluiten dat hij als gevolg van de confrontatie tussen hem en zijn mede-Angolezen uit Oekraïne enerzijds en de Angolese vertegenwoordigers van de ambassade in Polen anderzijds een risico loopt op vervolging of ernstige schade bij terugkeer nu (i) hij ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) geen enkele melding maakte van een vrees ten opzichte van Angola naar aanleiding van de door hem bijgewoonde bijeenkomst in Polen met de vertegenwoordigers van de Angolese ambassade waarbij hij zou zijn bestempeld geweest als “rebel”, (ii) zijn verklaringen over de bijeenkomst in Polen niet concreet zijn en louter gestoeld zijn op vage vooronderstellingen en hypothetische beweringen en (iii) uit zijn verklaringen en getoonde video over de nasleep van zijn vertrek uit Oekraïne evenmin blijkt dat de Angolese overheid hem als rebel zou zien, laat staan hem daarom zou vervolgen, omdat (C) de landeninformatie aantoont dat hij geen risico loopt bij terugkeer naar Angola louter omwille van zijn afkomst uit Cabinda en omdat (D) zijn Oekraïense verblijfskaart en zijn Angolese paspoort geen ander licht kunnen schijnen op deze beoordeling en de *hyperlinks* naar nieuwsartikelen die hij na zijn persoonlijk onderhoud via email doorstuurde zijn persoonlijke problemen niet aantonen nu de artikelen enkel de algemene situatie in Cabinda betreffen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart dat hij in 2014 uit zijn land van herkomst, Angola, is vertrokken en naar Oekraïne is gegaan. Naar aanleiding van de Russische inval in Oekraïne zou hij op 28 februari 2022 Oekraïne hebben verlaten. Hij stelt bij terugkeer naar Angola te vrezen dat hij zal worden beschouwd als een rebel nu (i) hij destijds had deelgenomen aan manifestaties in Cabinda en Luanda en (ii) hij in Polen een discussie heeft gehad met de Angolese vertegenwoordigers van de ambassade nadat hij en andere Angolezen uit Oekraïne waren gevlucht. Daarnaast stelt hij ook de politiek instabiele situatie in Cabinda te vrezen.

Ter staving van zijn relaas legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure zijn Oekraïense verblijfskaart, zijn paspoort en vijf *hyperlinks* en 2 *Jpeg*-bestanden met nieuwsartikelen over Cabinda voor (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 6, map met 'documenten').

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld, bevatten de Oekraïense verblijfskaart en het Angolese paspoort louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot verzoekers verblijf in Oekraïne die hier niet ter discussie staan. Deze stukken hebben evenwel geen betrekking op de door verzoeker aangehaalde feiten op basis waarvan hij bij terugkeer naar Angola vreest te worden vervolgd.

Wat betreft de *hyperlinks* en *Jpeg*-bestanden met nieuwsartikelen over Cabinda, wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

"Wat betreft de hyperlinks naar nieuwsartikelen die u post-factum – na uw persoonlijk onderhoud – via email doorstuurde, dient ten eerste te worden opgemerkt dat deze artikelen in het Portugees zijn en niet werden voorzien van een vertaling. Uit een oppervlakkige lezing kan worden opgemaakt dat deze artikelen betrekking hebben op de situatie in Cabinda en de activiteiten van het FLEC-FAC. Het dient echter te worden opgemerkt dat u bij deze artikelen niet hebt toegelicht op welke manier deze persoonlijk op u betrekking hebben. De artikelen betreffen enkel de algemene situatie in Cabinda en toont uw persoonlijke problemen niet aan."

Door slechts te herhalen dat het *"extreem moeilijk voor asielzoekers is om documenten te verzamelen"* en dat hem daarom geen gebrek aan bewijs kan worden verweten, doet verzoeker geen afbreuk aan de voorgaande motieven, waarin hem nergens een gebrek aan bewijs of een gebrek aan medewerking bij het neerleggen van stavingstukken wordt verweten.

Voorts blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aan de *protection officer* een video-opname heeft laten zien waarop rond een lange rechthoekige tafel in een kamer een twintig- à vijftigtal mensen te zien zijn, waarvan sommigen *"druk in de weer aan het praten"* zijn en anderen lachen (adm. doss., stuk 5, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27). Hierover wordt in de bestreden beslissing als volgt gesteld:

"Wat betreft de door u gemaakte video-opname van de bijeenkomst in Polen, die u zou gedeeld hebben op sociale media, dient te worden opgemerkt dat u hieromtrent ook geen enkele stukken ter staving neerlegt. Uit de video die u op uw gsm hebt getoond tijdens het persoonlijk onderhoud, kon geenszins worden afgeleid dat u door de Angolese vertegenwoordigers wordt beschouwd als een rebel. Overigens dient te worden opgemerkt dat u zelf niet te zien bent in de video, u verklaart weliswaar dat u degene bent die de video heeft gemaakt, maar toont dit verder op geen enkele manier aan (NPO p.22,26-27)."

Waar verzoeker eraan herinnert *"dat hij een video heeft gestuurd van de ruzie die plaatsvond tijdens de bijeenkomst op de ambassade in Polen met de Angolese vertegenwoordigers"* en dat deze video door hem *"werd genomen"* zodat het *"niet meer dan logisch (is) dat hij er niet op verschijnt"*, stelt de Raad vast dat deze video zich niet in het administratief dossier bevindt en dat verzoeker niet aantoonde dat hij deze heeft overgemaakt aan het CGVS, niettegenstaande hem tijdens het persoonlijk onderhoud werd gewezen op de mogelijkheid om deze video door te mailen naar het emailadres en werd gevraagd om desgevallend er ook een woordje uitleg bij te geven, *"(w)ie je allemaal ziet in de video, wat, waar, wanneer en zo"* (adm. doss., stuk 5, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27). De video-opname wordt evenmin bij het verzoekschrift gevoegd. Verzoeker toont dan ook niet aan dat de bevindingen in de bestreden beslissing over deze opname foutief zijn.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden besloten dat de door verzoeker voorgelegde documenten volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet verder worden nagegaan of verzoekers verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Vooreerst is de Raad van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij wegens zijn deelname aan enkele manifestaties in Angola en zijn betrokkenheid bij de organisatie FLEC-FAC door de Angolese overheid zou worden beschouwd als een rebel en om die reden zou worden geviséerd.

Zo volgt de Raad de adjunct-commissaris waar deze opmerkt dat verzoeker Angola zonder problemen heeft kunnen verlaten om naar Oekraïne te reizen en dit in de bestreden beslissing als volgt toelicht:

“U vroeg in 2013 een paspoort aan en startte datzelfde jaar een visumprocedure op voor Oekraïne bij het Oekraïense consulaat in Luanda (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO) p.6). In het kader van uw visumaanvraag moest u verschillende documenten bezorgen, waaronder een uittreksel van het strafregister om te bewijzen dat u geen criminele antecedenten had (NPO p.21). Vervolgens bent u, in afwachting van de goedkeuring van uw visumaanvraag, nog tot september 2014 in Luanda gebleven, om vervolgens met uw eigen paspoort Angola te verlaten via de luchthaven van Luanda (NPO p.6). Het feit dat u zonder problemen een paspoort kon aanvragen, een blanco uittreksel van het strafregister kon bekomen, en vervolgens zonder problemen legaal met het vliegtuig uit Angola kon reizen toont aan dat de Angolese overheid u allerminst als een doelwit beschouwt. Ook het feit dat u zelf al deze acties hebt ondernomen om uw reis naar Oekraïne voor te bereiden toont aan dat u hier zelf ook geen risico in zag, ondanks uw beweerde ‘rebelse’ gedrag en uw verklaringen dat u sympathisant bent van de organisatie FLEC-FAC (NPO p. 17, 18). Uw gedrag is niet in overeenstemming met een gegronde vrees voor vervolging. Bijgevolg dient uw beweerde rebellie en betrokkenheid bij het FLEC-FAC toen u nog in Angola was reeds danig gerelativeerd te worden.”

Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het suggereren dat het om een “*subjectieve appreciatie van het CGVS*” zou gaan en het betreuren daarvan, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Waar verzoeker nog laat gelden dat hem niet kan worden verweten dat hij zijn land legaal heeft verlaten met een geldig visum en een geldig paspoort, wijst de Raad er vooreerst op dat dit hem niet verweten wordt, doch dat in de bestreden beslissing enkel wordt gesteld dat zijn beweerde rebellie en betrokkenheid bij het FLEC-FAC toen hij nog in Angola was hierdoor reeds danig gerelativeerd dient te worden. Het hoeft geen betoog dat wanneer men meent om politieke redenen geviséerd te worden door de autoriteiten van zijn land, het weinig aannemelijk is dat men zich tot deze autoriteiten wendt om dat land te verlaten en dat men daarbij bovendien zonder problemen geholpen wordt. Hoe dan ook dient er nog op te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij door de Angolese overheid zou worden beschouwd als een rebel en daarom zou worden geviséerd.

Zo merkt de adjunct-commissaris tevens op dat verzoeker bij aankomst in Oekraïne geen stappen heeft ondernomen om internationale bescherming te zoeken en dat hierdoor de gegrondheid van zijn vrees verder in vraag wordt gesteld. Zij licht dit in de bestreden beslissing als volgt toe:

“Zo verklaarde u in Oekraïne geen asielaanvraag te hebben gedaan (NPO p.5). In tegendeel, in 2018 vernieuwde u vanuit Oekraïne zelfs nog uw Angolees paspoort (NPO p.6), hetgeen niet echt strookt met uw voorgehouden vrees ten aanzien van de Angolese overheid. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. De vaststelling dat u gedurende uw gehele verblijf in Oekraïne hier nooit enige stappen toe hebt ondernomen, toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert verder de ernst van de door u geschetste vrees.”

Verzoeker voert aan dat vluchten met een studentenvisum de beste optie leek gezien zijn situatie, maar hij laat na toe te lichten waarom dit in zijn situatie de beste optie was en waarom dit hem ervan

weerhield om, eens in Oekraïne, een verzoek om internationale bescherming in te dienen, zo hij daadwerkelijk vervolging vreesde. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij voorhoudt dat er voor hem objectief gezien geen reden was om een dergelijk verzoek in te dienen, aangezien hij niet meer voor zijn leven vreesde en zijn plan was om zijn studies eerst af te ronden en dan in Europa te wonen. Het is immers evident dat een verblijfsrecht op grond van een internationale beschermingsstatus minder precair is dan een verblijfsrecht als student. De zogenaamde “*erkenningpercentages*” bij verzoeken om internationale bescherming, waarvan verzoeker overigens geen enkel (begin van) bewijs overlegt, kunnen voorts niet ter verschoning worden ingeroepen voor het niet indienen van een verzoek om internationale bescherming door iemand die oprecht meent voor deze bescherming in aanmerking te komen.

Waar verzoeker nog oppert dat niet iedereen op de hoogte is van de mogelijkheid om internationale bescherming te vragen, wijst de Raad er op dat hij niet aannemelijk maakt dat hij, gelet op zijn profiel als student ingenieurswetenschappen en het feit dat hij de eerste dag na zijn binnenkomst in België al meteen een verzoek om internationale bescherming indiende, persoonlijk niet op de hoogte was van deze mogelijkheid.

Waar verzoeker er nog op wijst dat de situatie in de regio Cabinda sterk veranderd is sinds 2020, dat de situatie in Cabinda sinds 2016 voor FLEC-sympathisanten relatief rustig was, hetgeen verklaart waarom hij “*niet naar het buitenland is gevlucht en waarom haar vader niet verder is vervolgd*” en dat de situatie “*(s)inds enkele jaren*” openlijk gevaarlijk is en dat hij daarom het land ontvlucht is en zijn vader ontslagen is en de regio verlaten heeft, wijst de Raad er vooreerst op dat verzoeker verklaarde dat zijn vader in 2009 overleden is aan een ziekte (adm. adm. doss., stuk 5, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11-12). Voorts verklaarde verzoeker dat hij in 2014 zijn land heeft verlaten en is toegekomen in Oekraïne, waar hij bleef om weg te vluchten uit Angola en om verder te studeren (adm. doss., stuk 8, map ‘DVZ’, Verklaring DVZ, p. 12, vraag nr. 32). De Raad ziet dan ook niet in op welke wijze het warrige betoog van verzoeker over de situatie in Cabinda sinds 2016 en de veranderingen aldaar sinds 2020 kan verschonen dat verzoeker bij aankomst in Oekraïne geen stappen heeft ondernomen om internationale bescherming te zoeken.

Door voorts nog aan te voeren dat de beoordeling subjectief en stereotiep is, weerlegt noch ontkracht verzoeker de hierboven aangehaalde pertinente motieven van de bestreden beslissing.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissing nog op goede gronden als volgt gesteld:

“Ten derde kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij het feit dat u zich na uw vlucht uit Oekraïne, hebt deelgenomen aan de bijeenkomst met de Angolese vertegenwoordigers van de ambassade in Polen (NPO p.22). U verklaarde immers, dat u samen met andere Angolezen op eigen middelen Oekraïne hebt verlaten en met de trein naar Polen bent gereisd. Toen u in Polen aankwam, werd u vervolgens samengebracht met andere Angolezen en in contact gebracht met de vertegenwoordiger van Angola (NPO p.22). Het feit dat u besloot deel te nemen aan een bijeenkomst met deze vertegenwoordigers, is opnieuw een indicatie dat uw vrees ten aanzien van de Angolese overheid niet ernstig te nemen is. Immers, indien u werkelijk vervolging vreesde door de Angolese overheid, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u zou trachten om vertegenwoordigers van deze overheid zoveel mogelijk uit de weg te gaan en dat u zich onder de radar zou proberen te houden, in plaats van deel te nemen aan deze bijeenkomst.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Daarbij komt dat verzoeker zijn betrokkenheid bij het FLEC-FAC *überhaupt* niet aannemelijk wist te maken nu zijn verklaringen daarover uitermate vaag, weinig concreet en niet consistent zijn, wat in de bestreden beslissing als volgt uitgebreid wordt toegelicht:

“U verklaarde sympathisant en volger te zijn van de organisatie FLEC-FAC, een partij die strijdt voor de onafhankelijkheid van Cabinda. Daarbij nam u tweemaal deel aan een manifestatie, waarvan één op uw 15 à 16 jaar in Cabinda en één op uw 18 à 19 jaar in Luanda (NPO p.17,18, 20). Nochtans, wanneer u door de protection officer eerder tijdens het persoonlijk onderhoud werd bevraagd over uw activiteiten, vermeldde u hier helemaal niets over. Immers, wanneer u gevraagd werd wat u deed in uw vrije tijd als u niet naar school moest verklaarde u enkel “een beetje sport.” U gevraagd of u nog andere activiteiten deed in Angola verklaarde u “ja ja (...) uitgaan met vrienden, mijn schooltaken uitvoeren, en ook in enkele verenigingen.” U gevraagd welke verenigingen dit waren verklaarde u “niet gouvernementele organisaties, ngo’s (...) onder andere in de kunst, en ook ik heb enkele cursussen gevolgd en ook schoonmaakactiviteiten in de stad.” U gevraagd hoe deze ngo’s heten, verklaarde u tenslotte “het was

eigenlijk meer onder vrienden.” (NPO p.10). Het is opmerkelijk dat u bij deze vragen op geen enkel moment iets hebt vermeld over uw beweerde activiteiten bij de organisatie FLEC-FAC. Dit geeft geen blijk van een oprechte betrokkenheid bij de organisatie FLEC-FAC en doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Overigens dient te worden opgemerkt dat u niet eens correct kan zeggen waarvoor de afkorting FLEC-FAC staat. U verklaarde immers dat het staat voor *Forza de Libertação en Cabinda* (NPO p.20), terwijl het in werkelijkheid staat voor *“Frente para a Libertação do Estado/Enclave de Cabinda”* (zie landeninformatie). Bovendien lijkt u hier ook voorbij te gaan aan het feit dat (...) er een onderscheid dient gemaakt te worden tussen FLEC en FLEC-FAC, waarbij FLEC-FAC de gewapende vleugel is van het FLEC (zie landeninformatie). De manier waarop u beweert een volger en sympathisant te zijn van deze gewapende vleugel komt dan ook lichtzinnig en niet doordacht over. Verder is het ook opmerkelijk dat u beweert op uw 15 à 16 jaar deel te hebben genomen aan een manifestatie in Cabinda, terwijl u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud nog verklaarde slechts twee keer van Luanda naar Cabinda te zijn teruggekeerd, waarbij u verklaarde dat u alleen terugkeerde omdat u op uitstap ging en er een week op vakantie doorbracht bij uw ouders (NPO p.10). Indien u werkelijk op één van deze trips deelnam aan een manifestatie voor de onafhankelijkheid van Cabinda, kan toch redelijkerwijze verwacht worden dat u dit meteen vermeldt. Het feit dat u dit niet deed komt dan ook niet doorleefd over. Overigens komt het ook weinig overtuigend over dat u eerst beweert op uw 15 à 16 jaar te hebben deelgenomen aan een betoging omdat u sympathisant bent van een groep die strijd voor onafhankelijkheid (NPO p.17) en verklaart dat u uw sympathie uitte door deel te nemen aan manifestaties (NPO p.18), maar dat u later plots verklaart dat u bij de betogingen in Cabinda en Luanda niet deelnam als volger van het FLEC, maar slechts vroeg voor betere levensvoorwaarden (NPO p.21). U slaagt er evenmin in om overtuigende verklaringen af te leggen hoe u bij het FLEC betrokken geraakte en op de hoogte kwam van de manifestaties waaraan u zogenaamd zou hebben deelgenomen. Ook kan u geen gedetailleerde en overtuigende verklaringen afleggen over wie deze manifestaties organiseerde en lijkt u slechts weinig kennis te hebben over de leden en leiders van het FLEC. Uw verklaringen zijn over de hele lijn zodanig vaag, weinig gedetailleerd en algemeen dat u op geen enkele manier geloofwaardig maakt dat u werkelijk persoonlijk betrokken was bij deze manifestaties, laat staan dat u werkelijk actief was voor de organisatie FLEC-FAC. U gevraagd door wie de manifestaties werden georganiseerd, verklaarde u vaagweg “enkele jongeren die reeds opgeleid waren, waren het aan het leiden, het zijn groepen sympathisanten van de FLEC.” U gevraagd wat u bedoelt met “groepen sympathisanten”, verklaarde u opnieuw uiterst vaag “anonieme personen die de partij volgen.” U gevraagd wat u bedoelt met anonieme personen, verklaarde u in zeer algemene omschrijvingen “gelijk welke burger die akkoord gaat met de manifestatie” (NPO p.19). U gevraagd hoe u op de hoogte kwam van de manifestatie, verklaarde u, opnieuw uiterst vaag “we zijn verwittigd geweest.” U gevraagd hoe u verwittigd bent geweest, verklaarde u “het werd gecommuniceerd via vrienden.” U gevraagd via welke vrienden u ervan op de hoogte kwam, verklaarde u eerst dat u de vraag niet begrijpt en wanneer de protection officer de vraag herhaalt, verklaarde u “ik werd uitgenodigd door personen die voorbijkwamen en het vertelden.” Ook deze personen kon u echter niet concretiseren (NPO p.19). U verklaarde verder dat enkele van uw vrienden u vroegen om deel te nemen, maar u kan echter geen enkele naam noemen (NPO p.20). Ook over de concrete locatie van de beide manifestaties, weet u niet veel meer te zeggen dan dat ze plaatsvonden “in de wijken van Cabinda” (NPO p.18) en “In de stad Luanda zelf, dan komen de verschillende wijken samen.” (NPO p.20). Wanneer u gevraagd wordt om namen te noemen van andere leden van het FLEC, vraagt u om het op uw gsm te mogen nakijken, hetgeen al weinig doorleefd overkomt (NPO p.27). Daarna verklaart u dat de leider generaal Antonio Luis Lopez is, en dat één van de stichters meneer Nzita Tiago is. Echter, u gevraagd naar namen van mensen die u persoonlijk kende bij het FLEC, kan u slechts de naam van één persoon noemen, namelijk uw vriend A. C. (...). Via A. C. (...) zou u zelf hoogst persoonlijk in contact zijn gebracht met de leider generaal Antonio Luis Lopes in 2016, waarmee u via facebook hebt kunnen chatten omdat Antonio Lopez wilde weten welke Angolese sympathisanten van het FLEC zich in Oekraïne bevonden (NPO p.28). Het is opmerkelijk dat u enerzijds hoogstpersoonlijk gecontacteerd werd door de leider van het FLEC om deze informatie te bekomen, maar dat u anderzijds op het CGVS – behalve uw vriend C. (...) – geen enkele naam kan noemen van andere FLEC leden (NPO p.28). U gevraagd naar de leiders van het FLEC-FAC, verklaart u dat het generaal Antonio Lopez is, dat hij op dit moment de generaal is, en dat hij ook de leider was van FLEC toen u 16 jaar oud was, dus in 2010 (NPO p.20). Dit komt echter niet overeen met de beschikbare landeninformatie. In 1990 hervormde het originele FLEC zich in twee fracties: het FLEC-Renovada en FLEC-FAC. FAC is nooit een aparte groepering geweest maar is simpelweg de gewapende tak van het FLEC. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt echter dat Antonio Luis Lopes zijn FLEC fractie oprichtte in Parijs en door het originele FLEC niet aanvaard wordt als leider van het FLEC. Verschillende bronnen bevestigen ook dat het FLEC van Antonio Luis Lopes een frauduleuze zaak is en niet erkend wordt door het FLEC FAC kader in Cabinda. Volgens FLEC FAC

adepten in Cabinda is Luis Lopes in geen geval werkelijk betrokken bij het FLEC FAC en zijn fractie zou zelfs een opzet zijn van de Angolese overheid (zie landeninformatie).

Verder verklaarde u ook nog dat u zelf geen functie hebt bij het FLEC, maar dat u slechts deelnam aan activiteiten (NPO p.27). Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, maakte u echter niet aannemelijk werkelijk te hebben deelgenomen aan de door u vermelde manifestaties. Wanneer u wordt gevraagd hoe u voor het eerst met het FLEC in contact bent gekomen, kan u dit evenmin concreet toelichten. U verklaarde dat uw oudere broers er van jongs af aan over spraken en dat u er op die manier beetje bij beetje kennis van nam. U gevraagd wat de rol van uw broers was bij het FLEC, verklaarde u dat ze geen functie hebben, maar gewoon leden zijn. U gevraagd hoe u lid kan worden van het FLEC en wie of wat je moet aanspreken of waar je naartoe moet gaan, kan u hier echter niet concreet op antwoorden. U verklaart slechts "In Cabinda zijn er enkele plekken die ik nu niet ken. Zoals ik uitgelegd heb, gezien de situatie in het land, gebeurt alles in het geniep. De situatie in Cabinda is ongeveer hetzelfde als Catalonië in Spanje." (NPO p.29). U gevraagd waar uw broers dan naartoe zijn gegaan of wie zij hebben aangesproken om lid te worden, verklaart u dat u het niet weet (NPO p.30).

Het kan redelijkerwijze worden verwacht, indien u werkelijk een sympathisant en volger was van het FLEC-FAC, wiens broers tevens lid waren van het FLEC, en indien u werkelijk hoogstpersoonlijk contact hebt gehad met een zogenaamde leider van het FLEC, dat u toch beter op de hoogte zou zijn van deze organisatie, haar activiteiten en leden. Echter uit uw verklaringen blijkt het tegendeel. U kan zelfs niet concreet toelichten hoe u überhaupt met de organisatie in contact bent gekomen. Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u een belangrijke rol of functie bekleedde voor deze organisatie, noch maakte u aannemelijk dat u werkelijk hebt bijgedragen aan enige manifestaties of activiteiten."

Verzoeker merkt op dat hij zichzelf beschouwt als een sympathisant van het FLEC en niet als een lid en dat hij slechts aan twee betogingen voor die partij had deelgenomen toen hij in Angola was, zodat van hem niet kon worden verwacht dat hij veel details zou verstrekken over een groep waarmee hij weinig contact had gehad. Met dit summiere betoog tracht hij in wezen slechts zijn uitermate vage, weinig concrete en niet consistente verklaringen over zijn betrokkenheid bij het FLEC-FAC te vergoelijken, doch hiermee maakt hij zijn betrokkenheid bij deze organisatie evenwel nog steeds niet aannemelijk. Aangezien verzoeker verklaarde dat hij een sympathisant en volger is van het FLEC-FAC, dat zijn broers lid waren bij het FLEC, dat hij zelf hoogstpersoonlijk contact heeft gehad met de zogenaamde leider van deze organisatie en dat hij omwille van zijn betrokkenheid bij deze organisatie bij terugkeer naar Angola dient te vrezen voor vervolging, kan van hem worden verwacht dat hij beter op de hoogte is van het FLEC-FAC, haar activiteiten en haar leiders en leden en dat hij kan toelichten hoe hij met deze organisatie in contact is gekomen.

Waar verzoeker erkent dat hij een fout heeft gemaakt toen hem werd gevraagd naar de betekenis van het acroniem FLEC-FLAC, maar deze vergissing niet van dien aard acht dat zij zijn verklaringen in hun geheel in twijfel trekt, beperkt hij zich tot het louter minimaliseren van (één van) de argumenten van de bestreden beslissing, zonder deze evenwel te weerleggen of te ontkrachten. Hoe dan ook dient de voorgaande argumentatie te worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de hierboven aangehaalde overwegingen dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat verzoeker zijn betrokkenheid bij het FLEC-FAC niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verzoeker stelt nog dat *"het CGVS zich er grotendeels toe beperkt om in verschillende alinea's bepaalde verklaringen van verzoeker uitvoerig weer te geven, die het CGVS samenvat, uit hun context haalt en subjectief ontoereikend acht, zonder evenwel de inhoud ervan echt te bekritisieren"*, doch laat na te concretiseren over welke alinea's hij het heeft en welke van zijn verklaringen op welke wijze uit hun context worden getrokken. Een dergelijk vaag en summier betoog kan uiteraard niet volstaan om de hierboven aangehaalde concrete motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en pertinent zijn, te weerleggen of te ontkrachten.

Verzoeker hekelt nog dat de adjunct-commissaris geen rekening heeft gehouden met zijn sociale status, doch reikt hierover geen enkele toelichting aan. Waar hij er nog op wijst dat de demonstraties in 2010 en 2013 plaatsvonden en dat hij toen nog jong was, beperkt hij zich tot het vergoelijken van zijn vage verklaringen daarover, zonder de onjuistheid van de pertinente vaststellingen daarover aan te tonen. Daar zijn deelname aan deze manifestaties een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed was op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn hierover de nodige duiding te kunnen geven, *quod non*. De Raad herhaalt bovendien dat de voorgaande argumentatie moet worden gelezen als een geheel. Het motief dat verzoeker geen overtuigende en gedetailleerde verklaringen weet af te leggen over wie deze manifestaties organiseerde en hoe hij ervan op de hoogte is geraakt, is slechts één van de argumenten

op basis waarvan wordt besloten dat hij zijn betrokkenheid bij het FLEC-FAC niet aannemelijk maakt. Waar verzoeker nog hekelt dat geen rekening werd gehouden met zijn trauma, stelt de Raad vast dat verzoeker geen enkel (begin van) bewijs neerlegt waaruit kan blijken dat hij omwille van een trauma niet in staat zou zijn om gedetailleerde en overtuigende verklaringen af te leggen over het FLEC-FAC en zijn betrokkenheid bij deze organisatie. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat geen rekening werd gehouden met zijn "sociale status, trauma en leeftijd" en dat het CGVS is tekortgeschoten in haar samenwerkingsplicht.

Aldus slaagt verzoeker er niet in om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen of te ontcrachten.

Gelet op al het voorgaande maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij wegens zijn deelname aan enkele manifestaties in Angola en zijn betrokkenheid bij de organisatie FLEC-FAC door de Angolese overheid zou worden beschouwd als een rebel en om die reden zou worden gevisieerd.

Wat betreft de confrontatie tussen verzoeker en zijn mede-Angolezen uit Oekraïne enerzijds en de Angolese vertegenwoordigers van de ambassade in Polen anderzijds, wordt in de bestreden beslissing vooreerst een fundamentele omissie in verzoekers verklaringen vastgesteld:

"Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde u immers vervolging te vrezen in Angola naar aanleiding van de bijeenkomst die u had met de Angolese vertegenwoordigers in Polen. U verklaarde hierover: "Ze hebben ons gebruikt om hun politieke campagne te voeren; terwijl het de waarheid niet was. Ze hebben onze gegevens opgenomen [VZ doet gebaar vingerafdrukken] Ze weten wie ze allemaal als rebellen beschouwen. We waren met meer dan 200 Angolezen, en er zijn slechts een twintigtal Angolezen teruggekeerd. De rest van de Angolezen worden als rebellen beschouwd en zijn hier moeten blijven, en dat is één van de motieven die erbij komt om niet terug te keren naar mijn land. Ik ben bang voor mijn leven, mijn familie is bang voor mijn leven, en ze hebben me aangeraden van niet terug te keren, omdat ze geen represailles zouden moeten ondergaan." (NPO p.22) U maakte van dit motief en deze, nochtans essentiële, feiten echter totaal geen gewag in uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), en dit terwijl u op de DVZ expliciet werd gevraagd naar de redenen waarom u vervolging vreesde. U verklaarde vermeldde enkel de vrees "om geen toekomst te hebben in mijn land omwille van de overheid" (Vragenlijst CGVS dd. 27/04/2022 vraag 4). U gevraagd om uit te leggen waarom u dat denkt, verklaarde u louter "Ik was een student in Angola. Ik ben daar heel jong weggegaan, toen ik 19 jaar oud was. Ik ben weggegaan op zoek naar betere leefomstandigheden. Moest het niet voor de oorlog zijn zou ik nog steeds in Oekraïne zijn. Ik ging binnenkort mijn permanente verblijfsvergunning krijgen in Oekraïne. Ik voel mij meer Oekraïens dan Angolees. In mijn stad en provincie waar ik ben opgegroeid in Angola zijn er weinig mogelijkheden. Gelukkig voor mij ben ik kunnen verhuizen naar de hoofdstad van Angola toen ik 12 jaar oud was. hierna heb ik gevochten voor te kunnen vluchten uit het land. Ik had de mogelijkheid gekregen om naar Oekraïne te gaan om mijn leven daar op te bouwen en te studeren. Ik heb niets in Angola. Mijn hele leven is in Oekraïne." U door de DVZ nogmaals expliciet gevraagd of u naast de aangehaalde problemen nog problemen hebt gehad met de autoriteiten, verklaarde u resoluut "neen" (Vragenlijst CGVS dd. 27/04/2022 vraag 5-7). U aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS nogmaals gevraagd of u bij de DVZ alle essentiële elementen van uw aanvraag hebt kunnen vertellen, antwoordde u bevestigend en voegde u er aan toe dat er u vragen werden gesteld en u gewoon de vragen hebt beantwoord. "Ik heb gewoon de vragen beantwoord die hij gesteld heeft en enkele punten kunnen uitleggen, en men zei mij dat ik het hier in meer detail kon uitleggen." (NPO p.4). Ook bij deze vraag maakt u geen enkel gewag van het feit dat u één van uw motieven geheel niet hebt kunnen vertellen bij de DVZ."

Door louter de verklaringen afgelegd gedurende zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS te bevestigen, namelijk dat Angolese vertegenwoordigers in Polen in Oekraïne verblijvende Angolezen hebben gerepatriceerd en op de ambassade een vergadering hebben georganiseerd om te proberen hen politiek te gebruiken, heft verzoeker de hierboven vastgestelde omissie in zijn verklaringen niet op, laat staan dat hij er een verklaring of verschoning voor aanreikt. Waar verzoeker laat gelden dat het noodzakelijk is om rekening te houden met de voorwaarden waaronder de onderhouden bij de DVZ plaatsvinden en om het gehoorverslag van de DVZ niet zo strikt te lezen, dat de omstandigheden van het onderhoud bij de DVZ heel vaak moeilijk en frustrerend zijn *"(in lawaai, soms meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, etc.)"* en dat de kandidaat-vluchtelingen onder druk worden gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten, beperkt hij zich tot het poneren van loutere beweringen die niet *in concreto* worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Bovendien toont verzoeker niet aan dat dit algemene betoog kan worden doorgetrokken

naar het gehoor dat met hem heeft plaatsgehad. Uit de vragenlijst blijkt dat zijn verklaringen hem in het Portugees werden voorgelezen en dat hij gedetailleerde verklaringen heeft kunnen afleggen (adm. doss., stuk 8, map 'DVZ', Vragenlijst). Tevens verklaarde hij bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS dat zijn interview bij de DVZ goed verlopen is en dat hij de vraag of hij er alle essentiële elementen heeft kunnen weergeven waarom hij een verzoek om internationale bescherming indiende bevestigend beantwoordde en eraan toevoegde dat hij gewoon de vragen heeft beantwoord en dat hem gezegd werd dat hij het bij het CGVS meer in detail kon uitleggen (adm. doss., stuk 5, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4).

Het algemene betoog dat asielzoekers vaak nog geen advocaat ontmoet hebben en dus de noodzaak niet inzien om te eisen dat hun verklaringen worden herlezen, om voorzichtig te zijn voor wat er in deze vragenlijst staat en om alle relevante aspecten van hun verzoek beknopt te presenteren en dat ze soms zelfs verplicht zijn om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst kunnen herlezen, of zonder dat de tolk ze herleest, staat er niet aan in de weg dat (i) verzoeker er bij aanvang van zijn gehoor bij de DVZ op werd gewezen dat van hem bij het invullen van de vragenlijst verwacht wordt dat hij nauwkeurig, maar in het kort, weergeeft waarom hij bij zijn terugkeer problemen vreest of riskeert en dat hij in het kort de voornaamste elementen of feiten weergeeft en dat (ii) het verslag van zijn verklaringen aan verzoeker in het Portugees werd voorgelezen. Dit wordt door verzoeker niet betwist. Bovendien heeft verzoeker op geen enkel moment – ook niet thans in zijn verzoekschrift – aangehaald dat hij verplicht zou zijn geweest om de vragenlijst te ondertekenen zonder dat deze hem werd voorgelezen.

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift nog in het algemeen dat veel verzoekers pas later, tijdens hun onderhoud bij het CGVS, fouten, correcties en omissies met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst bij de DVZ melden en documenten ondertekenen zonder ze te lezen *“(bvb de documenten om in aanmerking te komen voor rechtsbijstand)”* en dat zij niet worden bijgestaan door hun raadsman tijdens hun onderhoud bij de DVZ, zodat het onmogelijk is om de manier waarop het onderhoud werd gehouden te controleren. De Raad herhaalt dat verzoeker op geen enkel moment – ook niet in zijn verzoekschrift – heeft aangehaald dat hij gedurende de procedure bepaalde documenten ondertekend heeft zonder deze te lezen. *In casu* werd bij aanvang van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS, zoals hierboven reeds uiteengezet, aan verzoeker gevraagd hoe zijn interview bij de DVZ verlopen is (adm. doss., stuk 5, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4).

Waar verzoeker er nog op wijst dat hij Oekraïne moest verlaten vanwege de oorlog en dat dit voor hem zeer traumatisch en vermoeiend was en zijn herinneringen verstoorde, stelt de Raad vast dat verzoeker geen enkel (begin van) bewijs neerlegt waaruit kan blijken dat hij omwille van een trauma moeilijkheden zou hebben gehad om zich bepaalde feiten te herinneren of niet in staat zou zijn geweest om volwaardige verklaringen af te leggen. Waar verzoeker de vastgestelde omissie nog verklaart doordat hij *“erg gestrest”* was tijdens zijn onderhoud, wijst de Raad erop dat een zekere mate van stress inherent is aan elk interview, doch dat dit er niet aan in de weg staat dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij van bij de aanvang van de procedure de voornaamste feiten of elementen weergeeft waarom hij bij zijn terugkeer naar zijn land van herkomst problemen vreest of riskeert.

Hoewel de Raad verzoeker kan volgen waar hij meent dat de asielinstanties *“flexibel en aanpasbaar moeten zijn met betrekking tot de inhoud van deze vragenlijsten”*, kunnen de door hem aangehaalde opmerkingen niet verklaren of verschonen dat hij bij de DVZ geen enkel gewag heeft gemaakt van de confrontatie die hij en zijn mede-Angolezen uit Oekraïne in Polen zouden hebben gehad met de Angolese vertegenwoordigers van de ambassade.

De vaststelling dat verzoeker op de DVZ uiterst essentiële informatie met betrekking tot zijn relaas volledig onvermeld liet, ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid hiervan.

Bovendien zijn de verklaringen van verzoeker over waarom hij meent dat hij na de confrontatie die hij en zijn mede-Angolezen uit Oekraïne in Polen zouden hebben gehad met de Angolese vertegenwoordigers van de ambassade door de Angolese autoriteiten als rebel zou worden beschouwd en gevisieerd zou worden vaag, weinig concreet en niet gestoeld op concreet doorleefde ervaringen uit het verleden, maar louter op hypothetische veronderstellingen over dingen die hij denkt in de toekomst te zullen doen, wat in de bestreden beslissing als volgt wordt geïnduceerd:

“Met uw verklaringen schetst u de volgende situatie: U werd samen met ongeveer 200 andere Angolezen samengebracht voor een bijeenkomst met de Angolese vertegenwoordigers in Polen. De vertegenwoordigers deden grote uitspraken alsof de regering een groot bedrag had gespendeerd om

jullie uit Oekraïne te helpen vluchten, terwijl jullie in werkelijkheid alles met eigen middelen hebben betaald. De regering beweerde op internationaal niveau dat ze jullie ondersteunden, terwijl dit eigenlijk allemaal uitspraken waren die deel uitmaakten van een politieke propaganda naar aanleiding van de aankomende verkiezingen (NPO p.22). De gegevens van iedereen werden opgenomen en alle Angolezen die niet terugkeerden naar Angola, waaronder uzelf, werden als rebellen beschouwd (NPO p.22-23). U door de protection officer gevraagd waarom u als een rebel werd beschouwd, verklaarde u "omdat ik niet wou terugkeren, omdat ze ons wouden gebruiken voor hun politieke propaganda (...)" U heeft het verder over waarom u uw leven in Oekraïne had willen opbouwen, en waarom u nu in België wilt blijven, zonder concreet op de oorspronkelijke vraag te antwoorden (NPO p.23-24). U nogmaals door de protection officer gevraagd om welke specifieke reden u denkt gevisieerd te worden door de Angolese overheid, verklaarde u "omdat ze mij als een rebel beschouwen. Ze hebben mijn gegevens. Ze weten dat ik niet in Angola zit en het moment dat ik terug in Angola zou komen, gaan ze het weten, want ze beschouwen me als een rebel. En onze bevolking leeft daar in een precarie situatie, er is geen gezondheidszorg, de basishygiëne bestaat er niet, en dit omdat onze regering alles controleert." (NPO p.24). U maakt echter nog steeds niet duidelijk waarom de Angolese regering echter u persoonlijk als een rebel zou beschouwen en blijft steken in een cirkelredenering. U nogmaals door de protection officer de kans geboden om concreet uit te leggen waarom de Angolese overheid u als een rebel beschouwt, verklaart u "ik ben tegen de huidige regering, en ik ga verder blijven optreden tegen deze regering, ik ga mij manifesteren op de sociale netwerken, ik ga politieke campagnes boycotten, deze regering leidt het land al meer dan 30 jaar, we zijn gevangen binnen ons eigen land." (NPO p.24-25) Het dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen louter hypothetische beweringen zijn over dingen die u "gaat" doen, maar niet concreet uiteenzetten wat u hebt gedaan waardoor de Angolese regering u als een rebel beschouwt. Uw verklaring dat de regering u aanziet als een rebel moet dan ook beschouwd worden als een loutere blote bewering, die u op geen enkele manier staft met concrete gedetailleerde verklaringen, noch met documenten. U werd verder tijdens het interview nog meermaals de kans geboden om hier verder over uit te wijden, maar u blijft desondanks steeds steken in vage en niet onderbouwde beweringen: "(...) ze hadden ons reeds bestempeld met de naam rebel toen we in Oekraïne aan het studeren waren, want de regering slaagde er niet in van uit te voeren wat ze beloofden in de media. Telkens als er iets gebeurde, gingen we het debat aan. En ze wisten dus dat veel personen die in Oekraïne zaten, rebellen waren, inclusief mezelf" (...) "zij beschouwden ons als rebellen, omdat we steeds niet akkoord waren met bepaalde punten en ik in het bijzonder heb altijd gestreden, zonder de Angolese autoriteiten nodig te hebben." (NPO p.24-26). Na herhaaldelijk aandringen van de protection officer, geeft u uiteindelijk één concreet – maar nog steeds vaagomschreven – voorbeeld, waarbij u in Oekraïne ging reclameren omdat een aantal medestudenten lang moesten wachten op het vernieuwen van hun documenten (NPO p.26). Op basis van dit voorbeeld is het echter bezwaarlijk ernstig te nemen dat de Angolese autoriteiten u zouden vervolgen omdat u een keer bent gaan reclameren over de wachttijden van de administratieve procedures om uw paspoort te vernieuwen. Verder verklaart u nog dat u denkt dat u verder gaat strijden voor de onafhankelijkheid van Cabinda – hetgeen opnieuw een louter hypothetische bewering is over iets dat u mogelijks in de toekomst gaat doen – en u verklaart dat u "betrokken bent in al deze manifestaties". U door de protection officer gevraagd over welke manifestaties u spreekt, verklaart u opnieuw vaag en weinig concreet – "in dit geval de manifestaties voor de onafhankelijkheid van mijn provincie. Dit is één van de bewijzen" U nogmaals gevraagd om te duiden over welke manifestatie u het precies hebt, verklaart u – in weerom louter hypothetische bewoordingen – "dit jaar omdat er verkiezingen zijn, is het ideale scenario om te kunnen strijden voor de bevrijding van ons volk. En de leiders van de FLEC-FAC, hebben gezegd dat ze dit jaar gaan strijden om de verkiezingen in Cabinda te boycotten. En deze attitude wordt gezien van als een bedreiging voor de regering in Angola." (NPO p.26). Opnieuw blijkt hieruit op geen enkele manier een concrete en persoonlijke betrokkenheid van uzelf. Wanneer u door de protection officer gevraagd wordt om uit te leggen op welke manier u persoonlijk bent betrokken in deze onafhankelijkheidsstrijd, verklaart u "omdat ik sympathisant ben, ik ben een volger, en ik wil dat mijn provincie vrij is, en vanaf het ogenblik dat ik strijd tegen, en ze hebben mijn gegevens daarover en indien ik in gelijk welke video tevoorschijn zou komen, of gelijk welke situatie, waar ik zou protesteren, zou ik problemen krijgen en indien de situatie intenser zou worden, is er een oorlog voorzien (...)" (NPO p.26)."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoeker ook de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

"Wat betreft uw beweerde contacten met Angolese journalisten legt u ook hierover geen enkele stukken neer. U verklaarde verder dat u niet bent ingegaan op de vraag van de journalisten voor een interview

omdat u schrik had en omdat uw familie u aanraadde om het niet te doen omdat zij er anders mogelijks de gevolgen van zouden dragen (NPO p.22-23). Aangezien u niet bent ingegaan op de vraag van de journalisten kan bijgevolg niet worden ingezien dat u hierdoor als een rebel zou worden beschouwd door de overheid. Bovendien toont u hoe dan ook niet aan dat het geven van een interview automatisch zou leiden tot vervolging door de overheid. Het feit dat u bovendien weigerde een interview te doen met de journalisten past niet in het door u voorgehouden beeld dat u altijd een rebel was in Angola en Oekraïne en zich uitsprak tegen de Angolese overheid. Dit toont nog maar eens aan dat uw verklaringen dat u een rebel was, louter blote beweringen zijn die op geen enkele manier gereflecteerd worden in uw acties.

U gevraagd wat u reeds concreet hebt gedaan voor de onafhankelijkheidsstrijd, verklaart u "ik heb vooral op sociale netwerken gemanifesteerd, gezien ik niet fysisch aanwezig was, en dat is een motief waarom ik mijn accounts heb afgesloten." (NPO p.27) Ook dit is slechts een blote bewering die u op geen enkele manier staft. Bovendien is deze bewering inconsistent met wat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde en met de informatie ter beschikking tot het CGVS (zie administratief dossier). U verklaart dat u maar één facebook account heeft, maar dat u uw accounts hebt afgesloten (NPO p.27). Wanneer u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud echter werd gevraagd naar uw gebruik van sociale media verklaarde u dat u een facebook account heeft onder de naam "F. T. (...)", maar dat u dit sinds 2020 niet meer gebruikt. U gevraagd waarom u dit account niet meer gebruikt, verklaart u slechts vaagweg "door de situaties die ik meegemaakt heb". U gevraagd om uit te leggen wat u daarmee bedoelt, verklaart u opnieuw uiterst vaag "situaties die betrekking hebben op mij en familiesituaties ook." (NPO p.7). U nogmaals gevraagd om concreter te zijn, verklaart u uiteindelijk dat u uw account afsloot omdat de sociale netwerken teveel van uw tijd in beslag namen, en omdat u afstand wou nemen van personen die u niet kende. Uit deze verklaring blijkt op geen enkele manier dat u uw account afsloot omdat u zich voor de onafhankelijkheidsstrijd manifesteerde op sociale netwerken, zoals u later tijdens uw interview beweert (NPO p.27). Het dient bovendien te worden opgemerkt dat u uw facebookaccount – in tegenstelling tot uw verklaringen – nog dit jaar, in 2022, hebt gebruikt. Zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat u in mei 2022 nog uw profielfoto updatete. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat op het facebookaccount met de naam F. T. (...), geen enkele verwijzingen te vinden zijn naar de Cabindese onafhankelijkheidsstrijd, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt."

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig onverlet worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Gelet op het geheel van de voorgaande vaststellingen en overwegingen is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers betrokkenheid bij de Cabindese organisatie FLEC-FAC en dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij door de Angolese autoriteiten zou worden beschouwd als een rebel en om die reden vervolgd zou worden.

Ten slotte wordt in de bestreden beslissing nog het volgende opgemerkt:

"Daarbij dient ook nog te worden opgemerkt dat de landeninformatie aantoont dat u geen risico loopt bij terugkeer naar Angola louter omwille van uw afkomst uit Cabinda. De landeninformatie geeft duidelijk aan dat de Angolese autoriteiten personen uit Cabinda niet automatisch beschouwen als lid van onafhankelijkheidsbewegingen (CEDOCA, COI Focus Angola: Cabindese onafhankelijkheidsbewegingen, p.25-26). Dezelfde landeninformatie benadrukt verder dat een Cabindese afkomst in het algemeen personen niet verhindert om te leven of werken in Luanda. Tenslotte wijst de landeninformatie er eveneens op dat personen van Cabindese afkomst niet anders behandeld worden in de luchthaven bij terugkeer naar Angola. Het Commissariaat-Generaal merkt ook op dat u, tot uw vrijwillige vertrek uit Angola in 2014 om te studeren in Oekraïne, zonder probleem kon leven en studeren in Luanda."

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig onverlet worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij een dergelijk risico loopt in Angola.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn betrokkenheid bij de Cabindese onafhankelijkheidsorganisatie FLEC-FAC, dat hij niet aannemelijk maakt dat hij door de Angolese autoriteiten zou worden beschouwd als een rebel en om die reden vervolgd zou worden en dat hij geen risico loopt bij terugkeer naar Angola louter omwille van zijn afkomst uit Cabinda.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat uit niets blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden. Evenmin wordt een manifeste appreciatiefout aangetoond.

2.3.7. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN